

„Gospod Vrabc, vi igrate neprekočljivo“.

„Gospodična, vi igrate pa — divno — lepo. V večnost bi vas poslušal. Kako ne bi znali ti-le nežni, nedolžni, gibčni prstki“!

Po igranju je povabljen gost k mizi, in tu drug družega hvalita, — dokler ne pride čas ločitve. Pri slovesu toliko, da se ne poljubita — gospodični Hermine srce trepeče kot trepetlika, roka se ji trese, kakor bi jo lomilo. Zadnje besede so bile:

„Gospod Vrabc, ne zabite me, še mnogokrat, mnogokrat pridite zopet“.

„Cenjena gospica, prav rad: Kolika čast, da smem bivati v vaši družbi! Klanjam se“, — in učitelj Vrabc se poslovi.

Drugi dan pa izve gospodična Hermine besede, s katerim je označil njen najnovejši snubač svoje mnenje o njej:

„Sirota, kako je bedasta. Ko bi imela tudi milijone, ne približam se ji več“.

Zdaj se je pa svetu kar odpovedala in zarotila se, da ne pogleda možkega več. In res! Ko je bil prišel v trg deželni uradnik z rudečim nosom, z žarečimi lici, mož surove notranjosti in unanosti, vdovec s štirimi hčerami, in ko je ta uradnik seznanivši se z njo, rekel je nekaj prikupljivih besed, ter se pol v šali pol v resnici ponudil za — ženina, pokazala mu je kar vrata. Dala si je napraviti starkam primeren, vegast slamnik, kupila si zvestega spremljevalca in družabnika — kužka, — priskrbela si novo košarico, in tako si jo videl hoditi po trgu mirno, tiho. Drsanje jo je minulo, kokerostarost prešla.

Poprijemal se je pa gospodične Hermine vedno huji in huji kašelji. Zdravniki so ji svetovali, naj premeni zrak, ali očetu se je smilil denar, da bi ga trosil za svojo hčer. Telo je vidno pešalo in slabelo . . . Večkrat je legla na posteljo in zopet vstala . . . Metala je že kri iz sebe. Nobena zemska moč ji ni mogla več vstaviti jetike, katere kal je že dlje časa nosila v sebi. Legla je zopet in ni se več vzdignila. Moči so ji pojemale in ponehavale.

Še jedenkrat je bruhnila kri iz bolnih prs, potem pa je izdihnila dušico — bogatina Jelineka bogata, a vender siromašna hči Hermine. M. C.

Novice.

— **Osebnosti.** Notar v Senožečah, gosp. Mihael Korbar, je premeščen v Lož. — Major domobranskega polka v Zadru, gosp. Josip Pekolj je šel v pokoj. — Evidenčni geometer gosp. Josip Verbič je premeščen iz Črnomlja v Postojno, evidenčni eleve gosp. Alfonz vit. Gspan je imenovan geometrom v Črnomlju. — Zdravnik gosp. Fr. Tiplič se je naselil v Št. Lenartu v Slov. Goricah.

— **Promocija.** Profesor na gimnaziji v Kranju gosp. Leopold Poljanec, je bil na dunajskem vseučilišču promoviran doktorjem filozofije. Čestitamo!

— **Župan Hribar** je v soboto praznoval 25letnico svojega delovanja kot generalni zastopnik banke „Slavije“ v Ljubljani. Na mnoga leta!

— **Carinski svet.** V carinski svet sta za dobo treh let imenovana tovarnar gosp. Ivan Baumgartner kot član in predsednik trgovske in obrtne zbornice g. Josip Kušar kot namestnik.

— **»Matica Slovenska«** je imela dne 3. t. m. svoj občni zbor. Predsednik prof. Levec je konstatiral, da društvo v minolem letu glede članov ni skoraj nič napredovalo. Omenil je, da je dobila „Matica“ od vlade letnih 1000 K in da je izdala šest knjig obsežnih 85 pol. Blagajnik dr. Stare je poročal o denarnem stanju. Dohodki so znašali 32.982 K 90 v. izdatki pa 33.376 K 40 vin. Skupno premoženje znaša tedaj 112.432 K 70 v. V odbor so bili voljeni: S. Rutar, dr. Stare, L. Svetec, P. Grasselli, dr. Tavčar, dr. Murko, J. Vavrū, dr. Lesar, F. Finžgar, A. Zupančič, dr. Opeka in F. Stegnar. Po daljši razpravi je bil sprejet predlog A. Aškrea glede vzajemnega delovanja Slovenske in Hrvatske Matice.

— **Konsumno društvo v Kašlju** je likvidiralo. Udje bodo imeli prav občutno izgubo.

— **»Gospodarska Zveza«** je imela minoli teden svoj občni zbor. „Slovenec“ je sicer o tem občnem zboru obširno pisal, ali glavni stvari, o računskem sklepu in o bilanci, je bore malo povedal. Razodel je samo, da je „G. Z.“ imela 2.583.778 K prometa, in da ima pri tem 10.547 K 43 v. izgube.

— † **Pavlina Pajkova.** V petek je umrla v Ljubljani izredno plodovita in priljubljena slovenska pesnikinja in pisateljica gospa Pavlina Pajkova. Zbolela je radi prehlajenja pluć in skoraj brez smrtnega boja zaspala za večno. Pavlina Pajkova se je rodila 9. aprila 1854 v Paviji v Italiji. Njen oče Doljak, potomec krepke in zdrave slovenske rodbine na Goriškem je bil 1848 slovenski državni poslanec, njena mati Milhačič, rododol iz Gorice, je bila dvorna dama na bourbonškem dvoru. Oba roditelja sta umrla, ko je izpolnila Pavlina jedva 6. leto. Svojo prvo mladost je preživela v Paviji, v Milanu in v Trstu. Po smrti starišev je prišla v Solkan pri Gorici ter živela pri stricu, dežel. poslancu Mat. Doljaku. Dotlej je govorila le italijanski, pri stricu pa se je začela učiti tudi slovenščine. Zlasti je vplival nanjo odvetnik dr. Lavrič, originalen mož in velik naroden idealist. Njegov idealizem je prešel na mlado Pavlino, ki je ostala idealistka do svojega zadnjega hipa. Narodno jo je probujal tudi znani rodoljub Ernest Klavžar. Lavrič in Klavžar sta jo učila slovenskih pesmij, in Pavlina je začela nastopati kot deklamatorica. Ali kmalu je začela tudi sama zlagati pesmice ter pisati povesti. L. 1872. sta izšla v „Soči“ Pavlinina prva spisa „Prva ljubezen“ in „Ženska v rodbini“. L. 1876. se je omožila v Gorici z urednikom „Zore“, Jankom Pajkom, ter se preselila v Maribor. „Zora“ je že prej prinašala njene pesmi, l. 1876 pa je prinesla tudi njeno povest „Odlomki ženskega dnevnika“. V Mariboru je ostala do leta 1878, se preselila nato v Gradec, kjer je dovršil njen soprog modroslovke študije ter ga spremljala potem na njegovih profesorskih službah v Brnu (1879—1887) ter na Dunaju (1887—1899). Ko je stopil profesor dr. Janko Pajk v pokoj, je prišla z njim v Ljubljano, kjer ji živita sina Milan, profesor na pripravnici, in Božidar, gimnazijec. A dolgo ni uživala sreče miru, kajti lani ji je umrl soprog. Poslej se je družbi odtegnila do cela, živela le sinoma in se bavila z literaturo. Delavna je bila do zadnjega časa in pisateljvala je še pred jednim tednom. Zapustila je dovršen večji roman in nedovršeno povest. Pokojnica je pisala povesti za „Zoro“, „Kres“, „Lj. Zvon“, „Dom in Svet“, „Družbo sv. Mohorja“ in za „Slovansko knjižnico“. Pokojnica je vživela v vseh slovenskih literarnih krogih ugled velen-

darjene, spretne in marljive pisateljice; med širšim narodom bodo njene povesti ostale priljubljene, zlasti ženstvo ji ohrani najhvaležnejši spomin.

— **Vojaška vest.** Častniki, ki obiskujejo II. tečaj vojne šole, obišejo v svrhu taktičkih študij letos tudi Kranjsko in sicer pride: jeden oddelek 29. junija v Št. Peter, od koder pojde na Rakek, v Borovnico, v Kranj in v Kokro; drugi oddelek pride 29. junija v Kranj in pojde od tod v Radovljico, v Dovje in v Belopeč; tretji oddelek pride 8. julija na Rakek in obiše potem Kranj; četrti oddelek pride 30. junila v Št. Vid pri Vipavi, od koder pojde na Črni vrh, v Idrijo, v Poljane, v Škofjo Loko in v Kranjsko goro; peti oddelek pa pride 3. julija v Ljubljano in pojde od tod v Kranj in v Kokro.

— **Letošnja sadna letina na Dolenjskem** bode tako slaba, kakor že zdavno ne tako. Orehovo drevje je po nižavah tako pozeblo, da nekatera drevesa niti ozelenela ne bodo. Druga zelenè šele zdaj, pa razume se, ne da bi pokazala kaj ploda. Jabolka niso skoro nič cvetela, jih torej tudi nič ne bode. Hruške svetele so boljše, deloma prav dobro, pa — zdaj odpadajo hruškice tako, da jih že skoraj nič več na drevju ni. Češnje cvetele so jako obilo, nastavile so tudi čuda ploda, pa zdaj je drevje že zelo prazno, češnjice spremenile so se v ovalevke ter padajo raz dreves. Bode jih jako malo. Češplje cvetele so že krasno in dobro tudi ocvetele. Zdaj ima pa že skoro sleherna po eno, tudi po dve luknjici na sebi, kajti uničuje jih črv tako zvanega slivnega žagarja. Kaj da bode na njih glivica naredila, katera tako zvane rožičke povzročuje, se še ne ve. To se ve pa že zdaj, da, ako se tudi češplje ne bodo rožičile, bode jih vendar malo, ne pa obilo, kakor se jih je bilo po cvetenju nadejati. Breskve in marelice pozeble so popolnoma. In tako ostane resnica, da tako slabe sadne letine, kakoršna bode letošnja po Dolenjskem, že davno ni bilo.

— **Gonja zoper ormoškega okrajnega sodnika.** Vsled famoznih pritožb občinskega odbora in krajnega šolskega sveta ormoškega je okrajni sodnik gospod dr. Presker zahteval, da se začne proti njemu disciplinarna preiskava. To je vodil deželnosodni svetnik Martinak iz Maribora. Če smemo verjeti graški „Tagespošti“, čaka ormoške nemškutarje lepa — blamaža.

— **Družba sv. Cirila in Metoda za Istro** je imela prošli četrtek v Opatiji svoj občni zbor. Društvo je imelo lani 32.000 kron dohodkov. Ako se pomisli, koliko je Hrvatov, in da nimajo skoro prav nič narodnega davka, potem se mora pač reči, da store preklicano malo za svoje istrske brate. Največ se dela za družbo v Dubrovniku in v Spletu. Na shodu je bila sklenjena resolucija, s katero se zahteva, naj vlada poskrbi, da se ustanavljanju hrvatskih in slovenskih šol v Istri ne bodo delale težave, odboru pa se je naročilo, naj se obrne ne le na Slovence in Hrvate, ampak na vse Slovane, da podpirajo to družbo.

— **Žensko učiteljišče v Gorici** je praznovalo te dni 25letnico svojega obstanka

— **Značilna rzsodba.** Državno pravdnštvo v Trstu je obtožilo jednega izmed kolovodij laške stranke v Lovranu Benamina Batestinija zapeljevanja h krivemu pričevanju. Batestini je namreč pomorskega častnika Mikuličiča nagovarjal, naj kot svedok v kazenski zadevi proti nekemu lovranskemu lahonu ne obteži obtožence. Mikuličič je to pod prisego povedal pri sodišču, vsled česar je državno pravdnštvo nastopilo proti Batestiniju. Sodišče je pa vzlic izpovedi Mikuličiča oprostilo Batestinija, ker da ni imel slabega namena, ko je skušal Mikuličiča pregovoriti, da pristransko priča.

— **Zanimiv odgovor.** V jedni zadnjih sej poslanske zbornice je naučni minister odgovarjal na različne interpelacije,

mej drugimi tudi na interpelacijo italijanskih poslancev zaradi imenovanja župnika Zamliča v Voloski članom deželnega šolskega sveta za Istro. Minister je rekel, da ga je pri imenovanju župnika Zamliča vodil ozir na to, da je bil za zadnji dve funkcijski dobi imenovan (italijanski) kanonik Druscovich iz Citanove, in sicer na željo poreško-puljskega škofa, ter da se je bilo zdaj jedenkrat ozreti tudi na željo, ki sta jo izrekla tržaški in krški škof. Ta ministrov odgovor pojasnjuje jako značilno primorske razmere.

— **Ne v Brazilijo!** Vlada je razposlala okrožnico, v kateri svari pred izseljevanjem v državo San Paulo v Braziliji. Okrožnica pravi: „Glasom došlega uradnega sporočila je bil od strani vlade države San Paulo v Braziliji razpisan konkurz za uvedenje 30.000 emigrantov. Mej tozadevno došlimi ponudbami so tudi štiri ponudbe takih proponentov, ki se ponujajo za uvedenje Avstrijcev. Če tudi v omenjenih ponudbah še ni odločeno, se zdi vendar jako verjetno, da se vlada odloči za jedno omenjenih 4 ponudeb, ker so avstrijski in ogrski izseljenci na jako dobrem glasu kakor vrli in pridni poljedelci in je veliko povpraševanje po njih ter jim dajejo prednost pred emigranti iz drugih držav. Pričakovati je torej, da se nabiranje raztegne tudi na tostransko državno območje. Kar se pa dostaje razmer, ki čakajo avstrijskih izseljencev v državi San Paulo, je iste na podlagi zanesljivih informacij, dobljenih na licu mesta, slej ko prej označiti kot skrajno neugodne, in je torej le najnuineje odsvetovati od izseljevanja. Kdor odhaja v San Paulo v nadi, da pridobi tam zemlje za samostojno obdelovanje, doživi le najgrenkejšo iznenadenje. Vsako podeljevanje državne zemlje izseljencem je izključeno. Ob takih okoliščinah so izseljenci prisiljeni vsprejemati delo v akordu na kavinih plantažah, in tam brez lastne domačije živeti življenje težko mučenih in o tem slabo plačanih kavinih delavcev, ki se v resnici le malo razlikuje od življenja prejšnjih sužnje. Posestniki plantaž so vsled padanja kavinih cen in iz istega izhajajoče gospodarske krize obnemogli in navadno prezadolženi, zbog česar še bolj krčijo itak že nizka plačila, ali pa jih kar vzkrčajo delavcem. Z ozirom na pomanjkljivo pravno varstvo v državi S. Paulo je pa kolonist navadno brez obrambe pred takimi dogodki. K temu pa prihaja še težava, prilagoditi se novim in povsem nenavajenim razmeram, kakor tuli nepoznavanje deželnega jezika; vse to so okoliščine, ki še bolj pomagajo v to, da se v izseljencih vzbuja čut osamelosti in pobitosti, in da jim upada zmožnost za pridobivanje“. — Vsi poklicani javni organi imajo nalogo, opozarjati na te okoliščine one, ki bi nameravali, izseliti se v Brazilijo, mi pa tem potom svarimo pred tem izseljevanjem v smislu gorenjega besedila ministrske okrožnice.

— **Umrl** je v Litiji ondotni poštar g. Ludovik Treo v starosti 60 let. Naj v miru počiva!

— **Po ceni se je vozil.** Binkoštni ponedeljek zvečer pride nek turist v Preddvor v gostilno gospoda Majdiča, ter prosi za voz, ki naj bi ga pripeljal do 11. ponočnega vlaka v Kranj. Krčmar je ustregel njegovej želji, velel napreči in nekoliko minut pred prihodom vlaka pripeljala sta se s hlapcem srečno do postaje. Turist vstal je iz voza, voščil hlapcu lahko noč in šel proti blagajni. To pa seveda hlapcu ni bilo všeč; vedel je, da turist doma vozu ni plačal, torej ga je uljudno opomnil, da naj voznino plača. Toda turist napravi na to budalast obraz ter se izgovarja, da bo voz že plačan, sedaj pa ravno nima denarja pri sebi itd. Jela sta se prepirati: hlapec je hotel denar, a oni je zagotavljal, da ga nima; mej tem nabralo se je številno občinstva in kranjskih že precej „nažehtanih“ fijakarjev in začeli so se prizori, katerih zaradi njih precej debele vsebine ni navajati. Konec je bil ta, da je mej temi prizori vlak odšel, turist pa ostal brez klobuka, palice, haveloka in — brez denarja na postaji. Dobrosrčnemu hlapcu smilil se je naposled turist brez denarja, dal mu nazaj, kar

je bilo njegovega, in odpeljal se je brez plačila domu. Poučil ga pa je, da turist brez denarja lahko hodi, a nikar naj se ne vozi!

— **Konec tragedije.** Čitateljem je gotovo še v spominu žalostni slučaj, ki se je primeril dne 29. aprila t. l., ko je namreč Pavel Vizjan, sin občespoštovane rodbine, v Urbasovi hiši v Komenskega ulicah z nožem napadel Terezijo Koščakovo in jej prizadel več smrtnonevarnih ran. Mi smo koj tedaj izrekli mnenje, da nesrečnik bržčas ni zdrave pameti. Deželno sodišče je Vizjana res poslalo na opazovalni oddelek deželne blaznice na Studencu. Tam je Vizjan v nedeljo popoldne na stranišču iztrgal iz metle ročišče, nastavil ostri konec na sence in se zaletel v zid. Palica mu je pretrgala sence in se zabodla v možgane. Pripeljali so Vizjana nezavestnega v deželno bolnico, kjer je v torek zjutraj vsled te poškodbe umrl. Slučaj je nanesel, da ravno tedaj ko so nesrečnega Vizjana prinesli v bolnico, je iz dotičnega poslopja stopila Terezija Koščakova. Ko je Vizjana videla in spoznala, je zakrila obraz in padla na tla. Terezija Koščakova je sedaj rekonvalescentinja in zapusti v kratkem bolnico.

— **Velik požar v Trstu.** V soboto zvečer je nastal na lesnem skladišču pri postaji Sv. Andreja v Trstu ogenj. Zgorelo je mnogo lesa. Najhujše sta prizadeti firmi Stagni in Lavrič. Škoda se ceni na 200.000 kron.

— **Samomor iz revščine.** V istrskem mestecu Koprju se je v torek po noči izvršilo grozno zlodejstvo. Sebastian Gal, finančni nadstražnik v pokoju je po noči v spanju napadel lastno soprogo Lauro, rojeno Moro in jo večkrat udaril z drvenim batom po glavi, da so ji možgani iz črepinje izšli. Na krič ženske se je zbudil 11letni sin Josip in prišel v sobo, kjer je oče klečel na svoji žrtvi mater udrihal. Ko je Gal zapazil otroka, kateri je v pomoč upil, je hitel za njim in je tudi njega hotel pobiti, ali otrok se je sprva skrnil, a potem je prosil očeta, naj ga ne ubije. To je Gala tako dirnilo, da je spustil bat in obstal grozno preobrazen ob zidu naslonjen. To priliko je porabila mati, da je zbežala po stopnjicah, za njo pa je bežal tudi mali Josip, med tem ko sta v postelji spala še dva majhna otroka, 3letni fantič in enoletna deklica. Laura Gal je na ulici našla straže, katere so jo peljale v bližnjo kavarno in jo ondi hitro oprali in povili, potem pa so jo nesli v bolnišnico. V tem času se je vrnil tudi mali Josip nazaj v stanovanje, da vidi, ali ni oče ubil tudi male otroke. Ko je prišel v sobo, ni dobil tam očeta, ampak le speče otroke, v drugih prostorih tudi ni očeta našel, nato je hitel v podstrešje in ondi je z grozo zapazil očeta obešenega. Ko so došle straže, je bil Sebastijan Gal uže mrtev. Kot vzrok temu zlodejstvu se navaja, da se je Gal bal revščine, ker je v 45 letu zapustil finančno službo ter zahteval pokojnine, ker ni avanziral kot si je on mislil in želel. Stopivši v pokoj, je dobil odmerjeno pokojnino, s čemur seveda ni mogel družine živeti, in zato si je iskal službe, a je ni mogel najti; vsled tega je obupal in sklenil je, končati družino in sebe. — Ranjena soproga je v nevarnosti življenja, ker zdravniki imajo le malo upanja, da ozdravi.

— **Zastrupljenje z svilenimi nogavicami.** Na Dunaju je zbolela bogata gospa; zdravniki si to čudno bolezen niso mogli razlagati, ker jej namreč niso nobena zdravila pomagala. Rabili so razna sredstva, toda zaman: bolezen je rastla polagoma, toda trajno. Naposled opazi zdravnik, da je bila bolnica navajena, nositi rumene svilene nogavice, ki so po stalnej uporabi pustile rumene lise na nogah dotične dame. Ne z umivanjem in ne z drgnenjem se niso dale odstraniti in zdravniki jeli so naposled preiskovati snov onih nogavic. Dokazalo se je, da so barvane z zelo strupeno barvo in pri tem še tako slabo, da so v prvi vroči vodi postale brezbarvne in

odtod je prihajalo, da je strupena barva vsled gorkote v nogi zašla v kri in povzročila bolezen. — Paziti je toraj, da se barvena svilena roba, in naj bode kakoršna koli, ne nosi na golem telesu, ker ima lahko često take posledice.

— **Novodobni otroci.** V Brnu je nek 16letni mladenič ustrelil na 15letno dekle, ker mu je le-ta odklonila ljubezen. Fant je potem pomeril tudi nase ter ustrelil. Bil je takoj mrtev.

— **Jan Kubelik,** slavni češki virtuoz in sloveči tekmeec Ondříčkov slavil je 24. m. m. v londonski fiharmonični družbi nepričakovan triumf. Znana angleška milijonarka Palmer poklonila je Kubeliku imenitno „Antonius-Stradnarius“ vijolino, za katero je dala 50.000 frankov. Tudi v Liwerpolu, Manchesteru, Edinburgu in Brightonu je dosegel Kubelik najsijajnejše uspehe in z njimi z nova proslavil češko umetnost.

— **Opeko na mizo.** V mestu Fontaine blizu Liona na Francoskem se zdaj mudi minister francoske mornarice Lanesan. V čast ministru so odličnejši meščanje in mestna uprava napravili banket v veliki dvorani, nad katero so drugi prostori z galerijami. Ko je bil ravno banket, priletel je sredi častne mize, pri kateri je sedel tudi minister, velik kos opeke, kateri je seveda osupnil in iznenadil navzoče. Preiskava je razkrila, da je opeko vrgel nek mesarski vajenec in sicer iz zgornjih prostorov, v katere se je bil vtihotapil. Vzrok, ki je fanta gnal v to početje, ni znan.

— **Poskušen samomor kraljice Drage.** Razni listi so poročali, da se je srbska kraljica Draga po znanem „nedogodku“ hotela zastrupiti, drugi pa so poročali, da se je hotela ustreliti. Iz Budimpešte se sedaj poroča: Nek ogrski list vzdržuje vest, da se je hotela kraljica Draga usmrtiti. Kralj sam ji je izvil iz rok revolver. Hišina, ki je kraljici Dragi preskrbela orožje, se je zastrupila.

— **Nasledstvo v Srbiji.** Iz Rima prihaja vest, da so Rusija, Francija in Italija baje določile Mirka, črnogorskega princa za srbski prestol. Zdaj se po novinah raznaša vest o poroki princa Mirka z gospico Kostantinovič Opuič, katera je svoječasnno bila določena v zakon s kraljem Aleksandrom.

— **Roparski umor.** Blizu Berolina se je izvršil te dni roparski umor. Na nekem polju so našli truplo moža, kaci 40 metrov od trupla pa glavo! Truplo je imelo več ran, o morilkah pa ni doslej sledu.

— **Palača na kolesih.** „Pullman Car Companie“ dela za predsednika trustov za jeklo, Charla Schwaba, palačo na kolesih. S to palačo bo Schwab posetil razne tovarne za jeklo. Palača obsega dve spalnici, oblačilnice, sprejemnico, jedilnico, kopalnico in kuhinjo. Palača je iz jekla, oniksa, lesa in srebra. Schwab je bil navaden delavec, dandanes pa znašajo njegovi dohodki 4 milijone na leto.

— **Agent z dekleti.** Tržaško redarstvo je v hotelu „Europa“ zasačilo nekega žida Marka Goldschlägerja iz Galicije, kateri je v omenjenem hotelu skupno s štirimi malopridnimi dekleti doma v Ogrski stanoval. Žid je bil namenjen odpotovati preko Benetek in Genove v Buenos Ayres v južno Ameriko. Redarstvo ga je zavohalo in v sredo dne 29. maja je zjutraj prišel v hotel „Europa“ redarstveni komisar Krainer z dvema tajnima agentoma ter je vseh pet odpeljal na redarstvo. Goldschläger je sprva hotel utajiti svojo pot, izjavivši, da je ženske slučajno srečal na neki železniški postaji in se jima ponudil za sopotovalca do Benetek, kar so one zadovoljno sprejele, ker itak niso znale drugega jezika nego madžarski, denar pa, katerega so imele pri sebi, so dale njemu v shranitev, boječ se, da bi ga med potom ne zgubile. Ali ker redarstvo taki pravljici ni hotelo verjeti, je konečno priznal, da je malopridne ženske iz neke zloglasne hiše vzel in je z njihovim privoljenjem peljal v Ameriko. Madjarke pa so izjavile, da jim je Goldschläger obljubil veliko denarja in neprimerno dobro življenje, in zato so njegovo ponudbo sprejele. Redarstvo je dobilo pri Goldschlägerju okoli 3000 frankov denarja in

5 retour-listkov do Geneve. Goldschlägerja so zaprli in pride pred sodišče. Madjarke so tudi zaprli in sicer v zapore v ulici Tigor, ali le do časa, da se izve za njih domovinske občine, kamor se jih potem nemudoma odpošlje. Te dni je bila proti židu Goldschlägerju sodnijska razprava, na kateri je bil obsojen v 2mesečni zapor. Madjarke pa so bile oproščene, in se oddajo na redarstvo nazaj, da jih odpravi v njih domovino. Denar in druge reči, katere so maločedni potovalci pri sebi imeli, je sodišče obdržalo v lastni ohrani, dokler se dožene, ali so te stvari res njihove.

— **Byronov meč.** V Chicagu so zopet našli meč lorda Byrona, o katerem se je toliko govorilo, in katerega je nosil slavni pesnik v vojni za slobodo Grške. Držaj meča je izredno lep, a sam meč je bogato in umetno damasciran. Na meču so začetne črke imena velicega pesnika sredi med arabskimi napisi, ki so odičeni z ornamentami in cvetjem! Meč je po Byronovi smrti prišel v last nekega grškega častnika, zatem nekega američanskega majorja, ki se je boril z Grki; dediči majorja sv imeli doslej ta meč. Zdaj pa ga je kupil nek Anglež, ki ga pokloni britanskemu muzeju.

— **O turškem sultanu.** „Daily Express“ je priobčil poročilo iz Carigrada, v katerem poroča, da je sultan ustrelil osebnega zdravnika, ker mu je le-ta ulil v uho neka zdravila, ki so povzročila hude bolečine. Sultan je mislil, da ga hoče otrovati, pa je ustrelil ves zbeگان na zdravnika, Ko je slišal strel prvi komornik, je ves prestrašen tekkel v njegovo sobo. Sultan je mislil, da je ta v zvezi z atentatom ter je še njega ustrelil. — „Tribuna“ poroča: Zdravnik Crosis, laški podanik, je bil na sumu, da je pristaš Mladoturkov. Sultan ga je sam zaslišal, potem pa ukazal, naj se ga vrže v ječo, kjer ga je guverner Hamdibeg po sultanovem naročilu ustrelil. Po noči so Crocisa vrgli v Bospor. List zahteva, da mora laška vlada zahtevati zadoščenja.

— **Največji sod na svetu** bil je do zadnjega časa oni več ali manj znani zgodovinski sod, ki se nahaja v nemškem mestu Heidelberg, in ki ima prostora za 212.000 l vina. Človeštvo je sploh mislilo, da je nemogoče napraviti še kaj večjega v tej stroki, kakor je to, in vendar se je našel v Ameriki podjeten sodar, ki je z velikimi napravami in mnogimi delavci napravil sod, ki drži 600.000 l ali 6000 hl. Sod vzbuja upravičeno začudenje vseh, ki ga vidijo in je namenjen za veliko pivovarno v Ameriki. Njegov prevoz na namenjeno mu mesto stal bode več sto goldinarjev. — Sodov, ki držijo 30—40.000 l je pa vže več na svetu in mej temi so trije najnovejši s prostorom 60.000 l V jednom izmed njih podala je nemška država bojujočim se vojakom v Kini pivo.

Loterijske srečke

V Lincu dne 1. junija t. l.: 56, 49, 62, 88, 74

V Trstu dne 1. junija t. l.: 11, 73, 3, 67, 35.

V Pragi dne 5. junija t. l.: 60, 69, 40, 1, 65.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 7. junija 1901. Pšenica K 8 30 h, rž K 7.50 h, ječmen K 7.— h, oves K 7.20 h, ajda 6.— h, proso K 7.— h, turščica K 6.60, fižol K 9.50 h. Vse cene veljajo za 50 kilogramov.

100—300 gold. na mesec

zamorejo osebe vsakega stanu na vsakem kraju gotovo in pošteno brez kapitala in zgube zaslužiti z prodajo postavno dovoljenih državnih papirjev in srečk.

Ponudbe sprejme **Ludwig Oesterreicher**, Deutsche Gasse 8 Budapest. (2—10)

➔ Predzadnji teden. ➔

Srečkanje nepreklicno
25. junija l. 1901.

Glavni dobitek

30.000 K

vrednosti.

Concordijske srečke po 1 krono

priporoča **J. C. Mayer**, menjalnica v Ljubljani.